

เจตนารมณ์แห่งการตาย : สิทธิและจริยธรรม

ขณะที่เขียน ‘คุยกับผู้อ่าน’ ฉบับนี้คือเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ กำลังจะมีการเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง “เจตนารมณ์แห่งการตาย : สิทธิและจริยธรรม” ที่ธรรมศาสตร์ จัดโดยมูลนิธิโกมลคีมทอง ร่วมกับสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และแพทยสภา เรื่องที่จัดอภิปรายนี้ขึ้นมีมูลกรณีมาจากการอาพาธและการรักษา ท่านอาจารย์พุทธทาส

ผู้ร่วมสนทนาประกอบด้วยพระสันติกโร ดร.อุทัย ดุลยเกษม นายแพทย์ประเวศ วะสี ดร.สังวร พรหมเสน นายแพทย์วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ นายแพทย์ชูชัย ศุภวงศ์ ดร.มาร์ค ตามไท ดร.ชัยวัฒน์ ประตกุล ดร.ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ ดร.สุวรรณา สถาอานันท์ และ คุณพรชัย วีระณรงค์

เข้าใจว่ามูลนิธิโกมลคีมทอง จะพิมพ์เนื้อหาที่สนทนากันออกจำหน่ายต่อไป ที่จริงเรื่องการตายมีความสำคัญยิ่งนัก และไม่ใช่เป็นเรื่องที่รอไว้เป็นเรื่องสุดท้ายที่ไปถึงเมื่อหมดสภาพของการอยู่แล้ว ถ้าปล่อยให้เป็นเรื่องสุดท้าย การอยู่จะไม่ได้ประโยชน์จากการตาย

การอยู่กับการตายเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันไปมาหรือเป็นเรื่องเดียวกัน ต้องทำให้การตายเป็นประโยชน์ต่อการอยู่ ไม่ใช่เป็นเรื่องแยกกัน และไปถึงเอาเมื่อหมดสภาพการอยู่แล้ว

ถ้าเข้าใจเรื่องการตายเสียเนิ่น ๆ การอยู่จะมีคุณภาพหรืออยู่อย่างมีความสุขมากขึ้น และจะเบียดเบียนผู้อื่นน้อยลง ถ้ามนุษย์รู้จักคิดถึงความตาย โลกจะสงบเย็นลง ถ้าไม่เข้าใจเรื่องความตาย มนุษย์ก็จะก่อให้เกิดความผิดพลาดในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งในเรื่องการแพทย์ และจะพากันเข้าไปสู่วิกฤติการณ์

พุทธศาสนาว่าด้วยเรื่อง เกิด แก่ เจ็บ ตาย มาก เพราะเป็นธรรมดาหรือธรรมชาติของชีวิตหรือธรรมะ ถ้าเข้าใจเรื่องเหล่านี้ก็เข้าใจธรรมะ เมื่อเข้าใจธรรมะก็ทำให้เกิดความถูกต้อง ความถูกต้องทำให้เกิดความสุข

พุทธทานาธิเบตนิกายให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับความตายมาก พระธิเบตได้แปลคำภีร์มรณศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าที่ร้านขายหนังสือบางร้าน หนังสือเกี่ยวกับความตายของพระธิเบตขายดีกว่า หนังสือSex ของมาดอนนา ถ้าคนอเมริกันสนใจต่อความตายมากขึ้นจะมีผลเปลี่ยนแปลงสังคมอเมริกัน มากกว่านโยบายเศรษฐกิจของประธานาธิบดี เพราะ

เรื่องความตายเป็นเรื่องทิว

เรื่องนโยบายเศรษฐกิจเป็นเรื่องเทคนิค

ทิว เปลี่ยนแปลงสังคมมากกว่าเทคนิค